

de langtidsledige 55–59-årige, så disse frivilligt kan vælge en overgangsydelse på nedsat sats (80 pct.) og derved undgå arbejdstilbud m.v.

Når mindretallet ikke har tilsluttet sig forliget, hænger det bl.a. sammen med, at forligspartierne har bestemt, at der tidligst efter den 1. oktober 1994 kan fremsættes forslag om ændring i den nuværende efterlønsalder på 60 år.

Mindretallet finder ikke, at denne binding er acceptabel, da der meget vel kan opstå en gunstig beskæftigelsessituation, hvor der er brug for yderligere arbejdskraft. Derfor vil mindretallet være frit stillet med hensyn til at kunne fremsætte forslag om ændring i alderen for efterløn, eventuelt helt at ophæve efterlønsordningen.

Ændringsforslag

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af FP):

Til titlen

1) Undertitlen affattes således:

»(Efterløn og overgangsydelse)«.

Til § 1

2) Før nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. § 43, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Medlemmer, der modtager efterløn eller overgangsydelse, bevarer medlemskab af kassen uanset bestemmelserne i stk. 1 og stk. 2.«

3) Den under nr. 1 foreslåede affattelse af § 75 a ændres til:

»§ 75 a. Efterløn ydes efter ansøgning til ældre medlemmer, der forlader arbejdslivet før det fyldte 67. år, hvad enten tilbagetrædelsen sker fra beskæftigelse, overgangsydelse eller ledighed.

Stk. 2. Et medlem, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, kan først overgå til efterløn, når det personlige arbejde i virksomheden er ophørt mere end midlertidigt, jf. § 57, stk. 3.

Stk. 3. Efterløn kan tidligst ydes fra det tidspunkt, hvor arbejdsløshedskassen har modtaget medlemmets skriftlige ansøgning.«

4) Den under nr. 2 foreslåede affattelse af § 75 b ændres til:

»§ 75 b. Ret til efterløn har medlemmer af anerkendte arbejdsløshedskasser,

- 1) som er fyldt 60 år,
- 2) som har været medlem i mindst 20 år inden for de sidste 25 år, jf. dog stk. 2,
- 3) som ved overgang til efterløn opfylder betingelserne for ret til dagpenge eller modtager overgangsydelse, og
- 4) som har bopæl her i riget, bortset fra Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Medlemmer, der er født før den 1. marts 1952, kan tillige opfylde kravet om medlemskab, jf. stk. 1, nr. 2, ved uafbrudt medlemskab fra 31. marts 1992 til overgangen til efterløn. Medlemsperioden skal dog mindst udgøre 10 år inden for de sidste 15 år.

Stk. 3. Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen kan undtagelsesvis bestemme, at der ved afgørelsen af, om kravet om medlemskab efter stk. 2, 1. pkt., er opfyldt, kan ses bort fra afbrydelser i medlemskabet. Indtil udgangen af 1992 kan direktøren undtagelsesvis bestemme, at en person, der på grund af kortvarigt fravær fra arbejdsmarkedet har været forhindret i at blive optaget i en kasse senest den 31. marts 1992, kan stilles, som om optagelsen var sket den 31. marts 1992.

Stk. 4. Medlemmer, der ønsker at overgå til efterløn som fuldtidsforsikrede, jf. § 75 d, stk. 2, fra delpension efter lov om delpension, skal anmode herom inden delpensionens bortfald. Nærmere regler om overgangen fastsættes af direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen.

Stk. 5. Retten til efterløn ophører ved udgangen af den måned, hvori medlemmet fylder 67 år.

Stk. 6. Medlemmer, der modtager ydelser efter lov om social pension eller tilsvarende udenlandsk lovgivning, kan ikke samtidig modtage efterløn. Dog kan efterløn ydes til medlemmer, der

- 1) frasiger sig invaliditetsydelse eller
- 2) modtager invaliditetsydelse på grund af hørehandicap.

Stk. 7. Medlemmer, der er udtrådt af efterlønsordningen, kan ikke på ny overgå til efterløn. Dog kan et medlem, der udtræder af efterlønsordningen på grund af tilbagevenden til arbejdslivet, én gang genindtræde i efterlønsordningen. Ved genindtrædelsen skal medlem-